

[Kirsten Madsen]

Fremskridtspartiet kan gå ind for beslutningsforslag nr. B 50 i den foreliggende udformning.

Duetoft (CD):

Jeg tror, Fremskridtspartiets ordfører under vurderer danske pensionister. Jeg tror faktisk godt, at danske pensionister kan forstå, at vi har et ansvar i vort samfund for, hvad der foregår rundt omkring i verden, og at man dermed også er klar over, at der ikke er en nøje sammenhæng mellem pensionens størrelse i Danmark, og hvad der foregår i Østeuropa.

Men ellers vil jeg gerne starte utraditionelt med at sige tak til Det Radikale Venstre for dette forslag. Det er jo i virkeligheden en logisk konsekvens af, at Det Radikale Venstre og CD flere gange har sagt det samme og senest under finanslovforhandlingerne var med til, at vi fik de 100 mio. kr. til miljøstøttefonden på plads, så det er jo alt sammen udmærket.

Vi er enige i, at en generaldebat om disse ting er vigtig, og at en koordination er vigtig, og jeg vil da godt takke udenrigsministeren, fordi udenrigsministeren her har fortalt, at regeringen er i gang med det, så det er jo alt sammen godt. Hvis man skulle være lidt firkantet i dag, så har det vel været sådan, at der var nogle faner, der skulle meget hurtigt op, og der var nogle, der kom løbende meget hurtigt for at hjælpe, måske uden at den koordination, som er nødvendig, var i orden. Det er jo ikke kun her i landet eller i EF, det er sket sådan. I Danmark var der jo partier, der kappedes om at være de første til at stille forslag på området, men det er vel generelt, at man har været så indstillet på at hjælpe, at man ikke altid fik koordineret tingene, og det er godt, hvis vi kan komme i gang med det.

Hvis en debat som den, Det Radikale Venstre her har rejst, kan føre til, at den situation ikke opstår igen, at et bredt flertal her i Tinget vedtager, at der skal ydes støtte, hvorefter der ikke sker et suk, fordi man skændes om finansieringen i næsten et helt år, før der kommer en ordning i al fald på noget af det, så vil det jo være udmærket.

Men når nu alle disse roser er givet til Det Radikale Venstre, så er jeg altså ked af, at hr. Jørgen Estrup lige skulle have ødelagt den gode stemning, for hr. Jørgen Estrup ødelægger den selvfølgelig, når den finansiering, der peges på, er nedskæring i forsvarsbudgettet. Så ved

hr. Jørgen Estrup jo lige så godt som alle andre, at der er grænser for, hvor bred enighed der kan blive i dette Ting.

Jeg forstår ikke helt – specielt med de ting, der sker i Østeuropa i øjeblikket – at man tør satse så meget på en besparelse på forsvaret, som man øjensynligt gør her. Det er jo en debat, vi kommer til at tage i mange forskellige sammenhænge, men jeg vil blot markere, at vi i al fald mener Østeuropa det for godt til, at det kun skulle være det, man kunne spare på forsvarsbudgettet, der skulle gå til at dække støtten.

Naturligvis er det vigtigt, at vi hjælper – og CD er altså helt klart med på at hjælpe – men jeg vil godt spørge udenrigsministeren, om ikke det snart er på tide, at vi også kan begynde at se på, om det, vi hidtil har gjort, har været godt nok – altså en form for foreløbig status. Nu har nogle af ordningerne jo løbet i et år til halvandet, og det tidspunkt nærmer sig vel, hvor vi må til at se, om det er gået godt.

Jeg synes ikke, at der kun er gode resultater her. Vi har nok pacet lidt for meget nogle steder. I virkeligheden synes jeg, at eksemplet med Østtyskland er en smule skræmmende, for dér begynder man jo nu at få social uro, der er ganske kraftig, fordi det er gået for stærkt. Det, der er sket i Sovjetunionen på det sidste, tyder måske også på, at vi ikke har været alt for dygtige til at hjælpe på den rigtige måde.

Derfor vil jeg godt opfordre udenrigsministeren til, at vi også får en statusdiskussion, når regeringens handlingsplan kommer, så vi kan se, hvad der egentlig gik godt, og hvad vi måske nok har satset forkert på. Jeg ved, det er et tidligt tidspunkt at gøre det på, men man må allerede nu kunne se nogle hovedlinier.

Et af de vigtigste problemer er vel, at vi ikke skal skubbe så meget på i vore krav til, hvad de enkelte lande skal gøre, at de for hurtigt indfører en markedsøkonomi, for ét er, at vi er enige i, at de bør have det, men noget andet er – som jeg tror hr. Riishøj var inde på – at de vel ikke har de nødvendige forudsætninger. En del af markedsøkonomien er jo konkurrence, og når man kommer til det sydlige gamle Østtyskland, oplever man, at der i byer kun er én forretning, for der har aldrig været andre end statsbutikken. Hvordan i alverden man skal få konkurrence på markedsvilkår, når der kun er én butik, det er jo altså spørgsmålet, og resultatet er da også, at nogle af priserne faktisk er højere,